

παρακαλῶ καὶ οὐδὲ νὰ σιωπᾶτε,
καὶ μόποντες ἐμπρὸς στὸ φιγουρίν
φίληστε τοῦ Κόντε τὸ λουστρίν.

«Πηγαίνετε νὰ δέστε τοῦ θεούντος
τὰς παλαιάς καὶ νέας διαθήκας,
καὶ τότε θὰ φωνάξετε τὸς δυτικῶν
ἴγουραι Πτολεμαῖος καὶ Περδίκας,
ἄγω τὸν σουκρέων τὸ περδίκι,
καὶ δὲ τίτλος ἀρχηγοῦ σ' ἡμῖν' ἀνήκει,
τὸν Κόντε τὸν φωστῆρα σ' στοὺς φωστῆρας
καὶ πρῶτον Μουσῖου Τίμωρτζη τῆς Κερκύρας».

Εἶπαν αὐτά καὶ οἱ τρεῖς οἱ Πτολεμαῖοι
σφριγώντες, θυλερώτας τοι καὶ ἀκραῖοι,
καὶ κάθε φίλος πρόθυμος δέρανη
καὶ τὸν τριῶν ν' ἀκούσει τὴν κουβίντα,
καὶ δὲ Ζεύγελης δὲν ἔπαινε νὰ κέρη
διάφορα σ' στοὺς φίλους τραταμίντα.

Καὶ εἰς ἓντα βῆμα πρόχειρον ἀνίσθη
καὶ εἰς δῆλην τὴν διμήνυρην προτίσειν
ὑπαρχηγοῦς τούλαχιστον νὰ γίνη,
ἄφοῦ για τὸ χατῆρι τῶν Ἑρδεούς
ἀλιώπητα πετρέλαια καὶ φάτα,
τὸ τεάτι τοῦ σπητιοῦ καὶ τὰ πισκότα.

Καὶ ἀδίχθησαν τὴν πρότασιν αὐτῆν
καὶ ἀκύρωξαν τὸν νέον Βουλευτὴν
ὑπαρχηγοῦν περίελεπτον καὶ πρῶτον
καὶ ἐπιπλεσαν σ' στοὺς δίσκους τῶν πισκότων.

Καὶ γίνεται συμφωνία μυστική,
συμβόλαιον δὲ ὑπεργάψουν ἑκά
περὶ τῆς πολιτείας τῆς μελλούσης,
ὅπου σπασμὸς οἱ πτέραι νὰ τάκουσης.

Συμφωνία μυστική καὶ ἀλιθωδεῖς διδελφική.

Συνήθον μὲ διάχυσιν σπανίαν
καὶ ἔκεινοι ποῦ δὲν εἶναι Βουλευταὶ
νὰ κάμωμεν μαζὶ δρόμου συμφωνίαν
πῶς δὲν θὰ συμφωνήσωμεν ποτέ.

Καὶ ἀν πρόσκλησιν δὲ Θρέος ἀπόστειλη
«τὸν Κόντε, ποῦ θεος νὰ μας φυλέψῃ,
Σκουλούδης καὶ Σιμόπολος ὄφελαι
«τοῦ Παλατζῆο τὸ κέλο νὰ φρεάξῃ».

«Ἄν πάλιν σ' στὸν Σιμόπολον τὸν λάδον
ἡ πρόσκλησις σταλῇ τοῦ Παλατζῆο,
δὲ κύριος Σκουλούδης μὲ τὸν ἔλλον
ὄφελεις νὰ τὸν κάνῃ τάλαττον».

«Ἄν δημος δὲ Σκουλούδης προσκληθεῖς
κύρῳ τῶν συνκέδεψην του τὸν βίχα,

τὸ Κόντε καὶ δὲ Σιμόπολος εὐθὺς
τὰ γένιατα νὰ τοῦ βγάλουν τρίχα τρίχα.

Οὐχ ήττον ἐν κληθοῦν καὶ οἱ τρεῖς συγχρόνως,
οἱ μειναντες ἀπέξω τοῦ Νυμφῶνος
πρίτει στοὺς τρεῖς τὰ δάντια των νὰ τρίξουν
καὶ τὴν τριάδαν αὐτήν ν' ἀποκηρύξουν.

Καὶ πρίν γνωσθῇ τοῦ Στέμματος ἡ γηώμη
νὰ σπεύσουν εἰς τοῦ Ζεγγέλη δραμαῖοι,
καὶ νὰ χρισθοῦν καὶ ἕκεῖνος κλητρονόμος,
«Αντίγενοι, Περδίκαι, Πτολεμαῖοι.

Καὶ εἰς ἓντα συμφωνοῦμεν δοι μάνον
καὶ τώρα καὶ καθ' ἀπαντα τὸν χρόνον
νὰ λύγεται καθένας ἀρχηγός
καὶ πράτος τῆς μερίδος δόηγος.

Ἐν μίσω τηλικούτων συμφορῶν
ταινάτα συμφωνοῦμεν ἐκ συμφώνου,
διὸ καὶ συνταχθή τὸ παρόν
πρὸς γνῶσιν καὶ συμφόρωσιν τοῦ Θρέουν.

Συνέδεσμις δευτέρα, πολὺ σπουδαιοτέρα.

Πρέψει καὶ στοῦ Καλλιφρονά
καρύποσοι Τρικουπικοί
γιὰ ν' ἀπλώσουν τραχανά
καὶ νὰ πούν πολλὰ καὶ ἔκει.

Μυστικὸ τροπάρι φέλλουν
καὶ γυρισμούν δρόν δρόν
ὑποψήφιον νὰ βγάλουν
τὸν Δραγγόμη τῶν Μεγάρων.

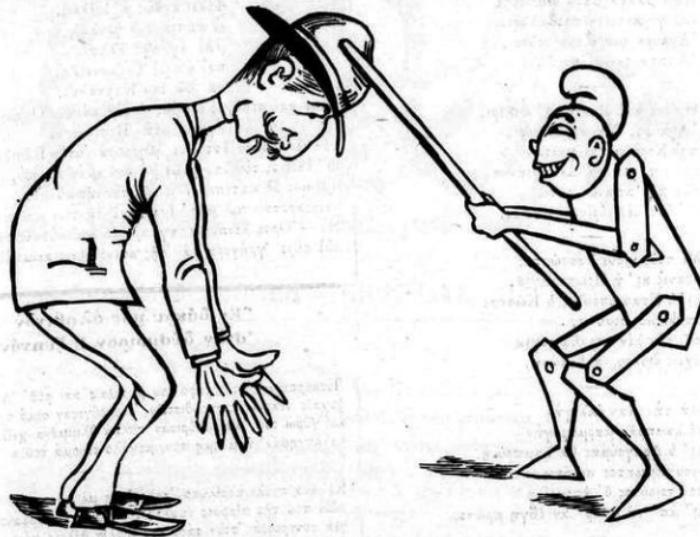
Τοῦτος εἶναι τὸ προύμι
καὶ τοῦ κόμματος πυρή,
καὶ ἡ ταγύπτερος η Φήμη
φθόγγον φθίγγεται βαρύν:

«Ἄς σας πιάσῃ κρός τρόμος
καὶ μὴ βγάλεται μιλάδ...
τοῦτος εἶναι κλητρονόμος,
ποδῆς τάσσεται τὰ μαλλιά».

«Τοῦτος πρέκειται νὰ δράσῃ
καὶ λαμπρές νὰ δρέψῃ νίκαι,
βαρός μητρὸς γιὰ νὰ περάσῃ
δ καινούριος δ Περδίκας.

«Φουσκωμένος σὲν τουλούσι
καὶ γυμνας Ψηλὰ τὴν μότη,
χαῖρε, Στέφανος Δραγγόμη,
Μακεδών καὶ Μαγερίτη.

«Στέφανος σὲ περιβάλλει,
ποῦ τὸν λαχταρούν πολλοί,

Της άφανος σαβουράς δύκόντες Φασουλής
ραδδίζει τὸ καπέλο τοῦ Κόντε τῆς Αύλης.

χαίρε, κάτασπρο κεφάλι,
χαίρε, κάτασπρο μαλλί.

«Στοῦ Καλλιφρον τὸ σπῆτι
μετὰ κρέτων καὶ κρυπτῶν
εἰ τὸ κόμμα προκρύπτει
ώς τὸν μέλλοντ' ἀρχηγόν.

«Καθ' ἀπίς τῶν δλλων φρούδη
καὶ τὸ νέον σου στεφάνη
τοῦ Στερέφου τοῦ Σκουλούδη
μαύρο τὸ σηκότι κάνει.

«Καὶ δὲ Σιμόπουλος δὲ τλήμων
καὶ ἀρχηγῆς ἐκ τῶν δοκίμων,
στὸ κανουνόριο τὸ μαγτέτο
δίνει μαζὶ καὶ πίεται κάτω.

«Δημούς δὲ Κόντες τί νὰ γένη,
τὴν Αὔλην τὸ φυγούριν;
γιὰ τὴν Κίρκυρα πηγαίνεις
μὲ σκοπὸν ἕκει νὰ μείνῃ.

«Ἄς θρηνήσῃ δυνατά
δὲ καδίνιας Σγυναρίδης,
σώθηκαν τὰ χωρατά
καὶ ἀρχηγῆς αὐριθνή τέλος.

«Ἀρχηγούς μυρίζει κνίσσα
καὶ ἀς βαρέσσου τὰ βισολιά...
ἀγεράκι ψύσα φύσα
στοῦ Δραγούμη τὰ μαλλιά.»

Φασουλής καὶ Περικλέτος, δὲ καθένας νέτος σκέτος.

Φ. — Κι 'δεν μ' ἔρωτές τι γίνεται 'στὸ κράτος τὸ σφριγῶν
μὴ λίγα λόγια στρογγύλα σοῦ λίω, βρέ φωρίτη,
πᾶς φάγουνος οἱ Τρικουπικοὶ τὸν νέον ἀρχηγόν,
γυρεύουν καὶ οἱ Συνοδικοὶ νὲ 'βροῦ Μητροπολίτη.
Κι 'έφότου τὸ Ρεματίκι μὲ δάφνινα κλωνέρα
ικρίμασε τὸ μέλλον του 'στοῦ Λοίον τὰ ποδάρια,
καὶ ἀφέτον κλέος παλαιότι 'στοῦ Στάδιον ἐμίρεται
καὶ ὅλοι μας ἀπεκτήσαμεν κοτίνους καλλιχρώματος,
νομίζω πᾶς δόλωληρος τὸ κράτος ἐπιλημμύρωσε
ἀπὸ κομμάτων Ἀρχηγούς καὶ Μεραθμανοδόμους.

Διατί μουγκρίζεις; ή γῆ;
νέα πάλιν ἐκλογή,
Περικλέτο, ξηγαρόνει,
πάλιν "Αγκυρα, Κορδόνι.

Τοῦ Ναυάρχου δέες τὸ χίρι,
τοῦ καθώς μας λίν πολλοῖ,
σωτηρίαν δὲ μας φέρῃ
καὶ 'στὴν καλπήν μας καλεῖ.

